

140 km vandløb, men også en tredjedel af landets øvrige 13.000 km vandløb.

Så det er nogle gode bemærkninger, vi har hørt fra bl.a. De Konservative i denne sag.

Anni Svanholt (SF):

Det er efter SF's opfattelse meget positivt, at vi nu kan behandle dette lovforslag, hvorved livet kan gives tilbage til vandløbene, så de døde åstrækninger kan blive fortid, og man kan komme i gang med naturgenopretning i en række vandløb. Det er meget positivt og godt.

De ændringsforslag, der nu foreligger fra ministerens side, er også udtryk for, at der er lavet en afvejning mellem interesserne – naturinteresserne og dambrugsinteresserne – og det er en afvejning, som er afbalanceret, sådan at der fortsat kan være dambrugsdrift her i landet.

Men det væsentlige for os i SF er, at vi nu på alle måder har fået sikret vandløbene, sådan at der til enhver tid vil være vand, og vi ikke vil have udtørrede, livløse vandløb.

Vi kan tilslutte os ministerens ændringsforslag, og vi afviser samtidig Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt starte med at sige tak til ministeren og regeringen, fordi de trods alt har bevæget sig i den rigtige retning i forhold til det første udkast til lovforslaget.

Dernæst vil jeg sige til dem her i salen, som skal stemme i dag, men som ikke sidder i udvalget og dermed ikke har fulgt sagen så nøje, at alle de foreninger, dambrugsejere osv., som er remset op på første side af betænkningen, som har været i deputation eller sendt os skriftlige tilkendegivelser – og jeg gentager: alle, der har med dambrug at gøre – er utilfredse med loven, som den vil komme til at foreligge med det af ministeren stillede ændringsforslag.

Og alle, der har med dambrug at gøre, er enige om, at vi skal sige ja til loven, hvis der bliver flertal for det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag. Så enkelt er det. Alle, der har med dambrug at gøre, er imod lovforslaget, som det ser ud med det af ministeren stillede ændringsforslag, og alle er for, hvis man stemmer ja til vores ændringsforslag. Så klart er det.

F.eks. skriver Dansk Dambrugerforening, at den gerne vil have, at amterne har dispensationsmulighed for den mindste vandmængde. Det var også det, hr. Henning Urup nævnte. Derfor vil jeg godt spørge hr. Urup, hvorfor

Venstre så ikke har stillet ændringsforslag om det. Det er jo nemt nok at gå herop på talerstolen og så sige, at vi gerne vil ditten og datten. Det er altså derfor, man har anden behandling: Det er for, at man kan stille ændringsforslag om det, man mener er rigtigt. Hvad man står og siger her, skal der ikke stemmes om, men det skal der om det, man skriver i betækningsbidraget. Det er forskellen.

Vi har været betænkelige ved blot at give amterne dispensationsmulighed, fordi vi ved, at amterne er forskellige. Det, Ringkøbing Amt vil give dispensation for, vil Vejle Amt måske ikke dispensere for, og det vil Nordjyllands Amt måske heller ikke.

Derfor har Fremskridtspartiet altså stillet vores ændringsforslag om, at vandløb altid skal have 30 pct. også af de mindste vandmængder.

Jeg vil gerne citere lidt fra det brev, som vi har fået fra advokat Gorm Pedersen, der repræsenterer de dambrugsejere, som ikke er medlemmer af Dansk Dambrugerforening:

»Det fremgår . . . at nogle af dambrugene ved gennemførelse af bestemmelserne i § 2 i lovforslaget vedrørende vandløbsloven og vandforsyningsloven vil blive stillet således, at alt vand i vandløbet oven for dambruget i perioder skal afgives til brug i vandløbsstrækningen fra opstemning til dambrugets udløb.«

Det vil altså sige, at man lukker en masse danske dambrug. Jeg kan ikke gå ind på hele materialet, men jeg vil også nævne, at Hede-selskabet har lavet nogle vurderinger, som vi jo må stole på er rigtige. Det vil få katastrofale konsekvenser, hvis Fremskridtspartiets ændringsforslag ikke får flertal. Det er en eksportindtægt på 0,8 mia. kr., vi går glip af.

Den tidligere nævnte advokat har også spurgt Århus Universitet om formuleringen i ministerens bemærkninger til § 2, og Århus Universitet siger meget klart og tydeligt, at den formulering er direkte misvisende, fordi amtsrådene ikke har ret til at give de enkelte dambrug mere vand end de 50 pct. Det fremgår meget klart, for ministeren skriver, at amtsrådene skal overholde intentionen om, at vandløbene altid skal have 50 pct.; så den ordlyd, som nogle i udvalget nok er faldet for, er totalt misvisende.

Samme professorer – eller hvad de nu er – på Århus Universitet skriver til slut, at den betydelige ubestemthed af disse hensyn indebærer, at amtsrådene vil få vidtstrakte muligheder for at skærpe kravene til minimumsvandføring i vandløb ud over mindstekravet på halvdelen.